

презъ планината ги придружавали въоръжени хора. По срѣдата на Русалската пжтека се намиратъ развалинитѣ отъ едновременноната турска кула. Въ нея била настанена турска стража (заптиета), на която било възложено да преследва и залавя разбойниците.

Тая стража, обаче често сама нападала и обирала пжтниците. Отъ нея най-много си патили четитѣ жътварки, кога се връщали отъ жътва. Тѣ бивали нападани и обирани, а по-хубавитѣ отъ тѣхъ и отвлечани.

Драгоманитѣ (мжжетѣ, които сж водили жътваркитѣ) за да ги запазятъ отъ тия нападения сж искали отъ турскитѣ аги, на които сж жънали нивитѣ, да имъ даватъ за презъ планината пазачи.

Лошото държане на турскитѣ стражари спрямо тия жътварски чети е предизвикало често голѣми стражения въ планината. Братята, бацитѣ, роднитѣ и приятелитѣ на пострадалитѣ момичета се събирали, въоръжавали се, и нападали на турската кула и стражаритѣ. Тя била изгаряна и събаряна нѣколко пжти до основитѣ, а стражаритѣ избивани. Сега нейнитѣ развалини, сж покрити съ треви и изъ тѣхъ се крять само змии и гущери.

Но пжтницитѣ минаватъ вече безгрижно презъ тия хубави мѣста.

Стоянъ и орли

Качи се Стоянъ, покачи	Тъкмо се Стоянъ покачи,
На едно дърво високо	Тъменъ облакъ се зададе,
Сиви орлета да вади,	Два го орела видѣха.
Ноктитѣ да имъ изрѣзва,	Право къмъ дърво летѣха,
Гайдата да си обнизва,	Врѣхъ Стояна се спуснаха,
Гайдата и ручилото.	Та му очи изкълваха.

Народна песень.